

Sygn. akt IV CSK 430/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa T.K.
przeciwko K. K. i W. K.
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 marca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu częściowego zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwani K. K. i W. K. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 marca 2016 r., opartą na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej. Z tego względu powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno się koncentrować na argumentacji prawnej odrębnej w stosunku do merytorycznej motywacji skargi i zmierzającej do wykazania „oczywistości” w rozumieniu powołanego przepisu.

Z tymi założeniami pozostaje w sprzeczności uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi pozwanych do rozpoznania, które odpowiada uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, stanowiąc po części jego powtórzenie w skróconej, zmodyfikowanej formie. Skarżący pominęli natomiast argumentację prawną, która zmierzałaby do przekonania, że zarzucane w skardze naruszenia prawa miały oczywisty, kwalifikowany charakter, co mogłoby ewentualnie prowadzić do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną. Należy dodać, że uzasadniając wniosek, skarżący ograniczyli się do przedstawienia faktów w ich własnej wersji, łącząc to z kwestionowaniem dokonanej przez Sąd oceny dowodów oraz poczynionych w oparciu o nią ustaleń faktycznych, pomimo że Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi pozostaje związany podstawą faktyczną zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), a podważanie w postępowaniu kasacyjnym takiej oceny i ustaleń jest w świetle art. 393³ § 3 k.p.c. niedopuszczalne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego należnych powódce rozstrzygnięto stosownie do art. 102 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

l.n